

02.4

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЕЛАРИЈСКО ПРАСМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Босна Лука

ПРЕДСЈЕДНИК	02-10-2020
СРЕДЊИ	
ПОДСРЕДЊИ	

USTOZ-13-11273/19

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 031961 19 U
Sarajevo, 29.09.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Efraima Čosića i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađana Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja PRIMAPROM d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa advokat Bogdanu Goluboviću iz Banja Luke, ulica Bulevara vojvode Stepe Stepanovića bb, Poslovni centar Aquarius, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-139-6/19 od 05.02.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića 23, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 29.09.2020. godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem je uvažena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja broj JP-967/18 od 04.01.2019.godine, ugovornog organa Pravobranilaštvo RS u postupku javne nabavke robe „kancelarijskog materijala“ i poništena tačka 3. dispozitiva tog rješenja. Uvažen je zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka kao i zahtjev za naknadu troškova zastupanja i to po žalbi izjavljenoj na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača u iznosu od 614,25KM sa PDV-om i troškove sastava žalbe na Rješenje broj: JP-967/18 od 04.01.2019.godine, u iznosu od 614,25 KM. Dakle ukupno 1.228,50 KM sa PDV-om koje je ugovorni organ obavezan da nadoknadi tužitelju, u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja dok je u preostalom dijelu zahtjev za troškove odbijen kao neosnovan.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor, zbog pogrešne primjene materijalnog propisa, Zakona o javnim nabavkama BiH i Zakona o upravnom postupku BiH kao i zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Tužitelj ukazuje da obrazloženje pobijanog rješenja nije u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH u dijelu u kojem su odbijeni kao neosnovani žalbeni prigovori tužitelja. Tužitelj i dalje ostaje kod svih žalbenih prigovora odnosno da izabrani ponuđač nije dostavio obrazloženje neprirodno niske cijene. Tuženi je zauzeo stav da su uz obrazloženje neprirodno niske cijene dostavljeni najzastupljenijih arikala čije cijene čine preko 50% cijena ukupne ponude što je, po mišljenju tužitelja pogrešno. Također, tuženi nije prihvatio žalbeni prigovor da je izabrani ponuđač umjesto heftalice koja veže 50 listova, ponudio heftalicu koja veže 100 listova i umjesto bloka koji je tražen u tenderskom dokumentu, izabrani ponuđač je ponudio postit blok. Osim toga, tužitelj ukazuje i da je izabrani ponuđač pogrešno označio zemlju porijekla

artikla pod brojem 42, jer je naveo Slovačku a morao je staviti Austriju. Pogrešno je izabrani ponuđač naveo i oznaku pakovanja za artikal broj 60. Dakle, pobijano rješenje je nezakonito a tuženi je u odnosu na prigovor tužitelja da je obrazloženje neprimodno niske cijene izabranog ponuđača, nezakonito, van svojih ovlaštenja opravdavao da je izabrani ponuđač dostavio obrazloženje iako je i sud u presudi broj: S 13 U 022475 16 U zauzeo stav po tom pitanju. U odnosu na ostale žalbene prigovore tuženi je postupao suprotno članu 9: Zakona o upravnom postupku BiH jer nije pravilno utvrdio odlučne činjenice obzirom da je sve ostale žalbene navode cijenio neosnovanim te ih nije tretirao kao propuste izabranog ponuđača čime se nanosi šteta tužitelju. U konačnici tužitelj upućuje sud na praksu Vrhovnog suda Srbije i Republike Hrvatske kao i Kantonalnog suda u Sarajevu gdje je navedeno da se u drugostepenom rješenju moraju utvrditi odlučne činjenice. Slijedom navedenog predlaže da sud BiH njegovu tužbu uvaži, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovni postupak i da mu naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 1.077,50KM.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tuženi, postupajući po žalbi tužitelja bez broja 11.01.2019.godine, izjavljenoj protiv rješenja ugovornog organa Prvobranilaštvo Republike Srpske, u postupku javne nabavke kancelarijskog materijala, djelomično uvažio žalbu iz razloga jer je ugovorni organ propustio odlučiti o troškovima koje je tužitelj potraživao u svojoj žalbi izjavljenoj na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača koju je ugovorni organ, Rješenjem od 04.01.2019.godine, djelomično uvažio kao osnovanu. Ostale žalbene prigovore tužitelja, Ured za razmatranje žalbi BiH je odbio kao neosnovane jer je ocijenio da je izabrani ponuđač Grafo-Komerc d.o.o. Banja Luka, dostavio ponudu u skladu sa uslovima iz tenderskog dokumenta. Odluku kao u dispozitivu je donio primjenom odredbe člana 111. stav.1. tačka c). Zakona o javnim nabavkama BiH.

Osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Odredbama člana 44. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14, u daljnjem tekstu: ZJN) Odjeljak A. Kvalifikacija kandidata i ponuđača Ugovorni organ provjerava i ocjenjuje da li je ponuđač pouzdan i sposoban da izvrši ugovor, u skladu sa uslovima utvrđenim u tenderskoj dokumentaciji. Dakle, postupak javne nabavke jeste strogo formalan postupak, ali ponudu što se tiče forme, neprihvatljivom čini ako je propušteno da se uopšte dostavi određeni akt ili dokaz tražen Tenderskom dokumentacijom ali ne i određeni propust unutar dokumenta ako se iz sadržaja cjelokupne ponude jasno i nedvosmisleno može utvrditi da propust unutar dokumenta ne utječe na valjanost ponude. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača) propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, te ostale kriterije ocjene ponude te članom 68. Zakona o javnim nabavkama propisao razloge za odbacivanje ponude. Član 68.stav 4. tačka i) propisuje da je ugovorni

organ dužan odbaciti ponudu ako ponuda nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije.

Pravilnim tumačenjem navedne odredbe jasno je da je ugovorni organ dužan odbaciti ponudu koja je nepotpuna, dakle nedostaje joj neki od dokumenata ili ne ispunjava neki od zahtjeva TD, odnosno ponuda ne zadovoljava postavljene uslove. Shodno navednom pretjerani pravni formalizam posebno u postupcima javne nabavke, može rezultovati vrlo nepovoljnim posljedicama za proklamirani cilj javne nabave – najučinkovitije korištenje javnih sredstava i posljedično povredu odredbi člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH.

S tim u vezi, ovo vijeće je izvršilo uvid u tenderski dokument, konkurentski zahtjev broj: JP-967/18 od 05.12.2018.godine, i ponudu izabranog ponuđača Grafo-Komerc d.o.o Banja Luka. U prilogu 2 Obrasca za cijenu ponude, ugovorni organ je u koloni 3, zahtijevao da ponuđači dostave standardnu Heftalicu za vezivanje do 50 listova a na strani 6 svoje ponude, ovaj ponuđač je ponudio Heftalicu H100. Pravilnim tumačenjem navedenih zakonski odredbi, vijeće cijeni da se u konektnom slučaju ne može zaključiti da izabrani ponuđač nije dostavio traženo jer je bitno da ponuđena heftalica može da ipuni traženo uvezivanje do 50 listova a to što može i više, ne može biti razlog odbacivanj. pravilno se to obrazlaže i u pobijanom rješenju. Također, na strani 11 konkurentskog zahtjeva, ugovorni organ je propisao obaveznu primjenu preferencijalnog tretmana dok je na strani 9 u svojoj ponudi, kolona 42-Datumar sa patronom, izabrani ponuđač umjesto zemlje porijekla Austrije, upisao Slovačku. Međutim, pravilno je to obrazloženo u pobijanom rješenju radi se o zemlji Evropske unije na koje proizvode se u svakom slučaju i ne primjenjuje preferencijalni tretman i obzirom da ostali proizvodi navedeni u obrascu ispunjavaju uslove odnosno zemlja porijekla je Bosna i Hercegovina (50% ukupne cijene ponude u skladu sa Odlukom o obaveznoj primjeni preferencijalnog tretmana domaćeg).

Nije osnovan tužbeni prigovor kojim se ukazuje da izabrani ponuđač nije dostavio prihvatljivo obrazloženje neprirodno niske cijene. Ovo iz razloga jer je navedeno obrazloženje i po ocjeni ovog vijeća, dostavljeno u skladu sa članom 66.Zkona i članom 18. Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i pondua („Službeni glansik BiH“ broj: 90/14) jer je uz obrazloženje broj: 0823-12/18 od 18.12.2018.godine dostavljena i veleprodajna kalkulacija cijena broj 1196, 1088, 1255, i 1274. Također, ugovorni organ je u tenderskom dokumentu u koloni 60 propisao da ponuđači dostave ljepilo u stiku tvrdo a izabrani ponuđač je i naveo da nudi ljepilo u stiku, 20 grama. Imajući u vidu da ugovorni organ nije naveo ništa osim da tražilo ljepilo u stiku tvrdo, odnosno da nije precizirao gramažu, to je pravilno i obrazloženje pobijanog rješenja u odnosu na navedeni prigovor iz žalbe. Vijeće napominje da je u obrazloženju pobijanog rješenja tuženi sve žalbene navode tužitelja odbio kao neosnovane ali je u dijelu koji se odnosi na troškove žalbu uvažio što znači da je žalba tužitelja uvažena.

U konačnici, pobijano rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propoisa i sadrži sve što je propisano u odredbi člana 233. stav 2 Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53716) odnosno odgovor na sve navode iz žalbe žalitelja. U smislu člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, rješenje sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješenja upravna stvar. osim toga, tuženi je odgovorio na sve navode iz žalbe tužitelja. S druge strane, osim osim proizvoljnih tužbenih prigovora, tužitelj u smislu člana 102. stav. 3. Zakona o javnim

nabavkama BiH, kojim je propisano da su stranke u postupku dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, nije dokazao da ponuda izabranog ponuđača nije prihvatljiva odnosno ne ispunjava uslove iz tenderskog dokumenta.

Kako je tužba tužitelja odbijena to mu u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 dop 74/10) ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora.

Slijedom navedenog, ovaj sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu presude

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

